

ÜLESTÕUSMISAJA III PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Ap 3:12a.13-15.17-19)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil pöördus Peetrus rahva poole ja hakkas kõnelema: “Aabrahami, Iisaki ja Jaakobi Jumal on kirkastanud oma Poja Jeesuse, kelle teie ära andsite ja salgasite Pilaatuse ees, kui tema oli nõuks võtnud ta vabaks lasta. Te salgasite ära püha ja õige ning palusite, et mõrtsukas teile vabaks antaks. Te tapsite elu looja, kuid Jumal on tema surnuist üles äratanud ja meie oleme selle tunnistajad. Nüüd aga, vennad, ma tean, et te olete seda teinud teadmatuses, ja niisamuti teie ülemad. Sest Jumal on lasknud täide minna ennustustel, mida ta kõigi oma prohvetite suu läbi on kuulutanud, et tema saadetud Messias peab kannatama. Seepärast parandage meelt ja pöörduge, et teie patud kaotataks.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 4:2.4.7.8-9 R:7b)

R: Issand, lase oma pale paista meie üle.

Kui ma sind hüüan, vasta mulle,
mu Jumal, kes sa oled mu Lunastaja.
Sina oled mind kitsikusest välja avarusse viinud,
ole mulle armuline ja võta kuulda mu palvet.

R:

Teadke ometi, et Issand kohtleb imeliselt oma vagasid,
Issand kuuleb mind, kui ma tema poole hüüan.
Paljud ütlevad: kes laseb meil näha head põlve,
Issand, lase oma pale paista meie üle.

R:

Sina oled andnud mu südamesse suurema rõõmu
kui on neil, kellel on küllalt vilja ja veini;
rahus heidan ma maha ja uinun magama,
sest ainult Sinu kaitse all võin julgesti elada.

R:

(Teine lugemine 1Jh 2:1-5a)

Lugemine püha apostel Johannese esimesest kirjast:

Mu armsad, kui ma teile kirjutan, siis selleks, et te ei teeks pattu. Aga kui keegi teeb pattu, siis on meil eestkostja Isa juures – Jeesus Kristus, kes on õige. Tema on lepitus meie pattude eest, kuid mitte üksi meie, vaid ka kogu maailma pattude eest. Ja sellest, et me peame tema kāske, me teame, et oleme tema āra tundnud. Kes ütleb: “Ma tunnen teda,” aga ei pea tema kāske, see on valelik ja temas ei ole tõde. Aga kes tema sõna au sees hoiab, temas on Jumala armastus saanud täiuslikuks. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 24:32)

Halleluuja. Issand, õpeta meid mõistma Pühakirja
ja lase põleda meie südameil, kui sa meiega räägid. Halleluuja.

(Evangeelium Lk24:35-48)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal jutustasid apostlid, mis nendega teel oli sündinud ja kuidas nad Jeesuse leivamurdmisel olid āra tundnud. Aga kui nad sellest rääkisid, seisis Jeesus ise nende keskel ja ütles neile: “Rahu olgu teiega!” Kuid nemad olid kohkunud ja kartsid, sest nad arvasid, et näevad vaimu. Aga tema ütles neile: “Miks te olete nii ehmunud ja miks on teie süda täis kahtlust? Vaadake minu kāsi ja jalgu, et see olen mina ise. Katsuge mind kasvõi kāega ja mõistke: vaimul pole liha ega luid, nagu te minul näete olevat.” Ja seda öeldes näitas ta neile oma kāsi ja jalgu. Aga kui nad olid imestunud ega suutnud rõõmu pärast veel uskuda, küsis ta nende kāest: “Kas teil on midagi süüa?” Ja nad andsid talle tüki küpsetatud kala ning ta võttis selle ja sõi nende kõikide nāhes.

Siis ütles ta neile: “Need on need sõnad, mis ma teile rääkisin, kui ma veel teie juures olin, sest kõik peab täide minema, mis minust on kirjutatud nii Moosese seaduses, prohvetites kui psalmides.”

Siis läksid nende mõistuse silmad lahti nõnda, et nad kirjadest aru said. Ja tema ütles neile: “Nii seisab kirjas, et Messias pidi kannatama ja kolmandal päeval surnuist üles tõusma, ning tema nimel peab kuulutatama kõikidele rahvastele alates Jeruusalemmast meelesparandust pattude andeksandmiseks. Teie olete selle tunnistajad.”

See on Jumala Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, vaimul pole liha ega luid, ütleb Jeesus; see tähendab, meie ligipääs vaimule on üsna piiratud. Suure osa oma otsustest teeme me ikka päris maiste asjade kaudu: loeme pühakirja oma ihusilmadega ja kuulame jutlusi oma kõrvadega, teeme tegusid oma lihaste käte ja keele abil, muretseme lihase südamega. Aga nagu Jeesus teisel ütleb: “Vaim on see, kes teeb elavaks, lihast ei ole mingit kasu. Sõnad, mis ma teile olen rääkinud, on vaim ja elu.” (Jh 6:63)

Eks siis peame ka meie leidma oma koha elavakstegeva vaimu ja sureliku liha vahel, kasutama kõiki võimalusi, panema tähele, mis peab kasvama ja mis kahanema; peame leppima sellega, et igal asjal oma aeg – on sünnipäev ja on ka surmapäev, mis võib samas olla sünnipäevaks igavesele elule. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, mõne aja eest saabus minu piiskopkonnast uus dokumendivorm, mille alusel arvestatakse isikliku autoga sõidetud teenistuskilomeetreid. Uue sõidupäeviku tabelil oli kaheksa lahtrit, justkui tuleks aruanne esitada kaheksa päeva kaupa. Veider, mõtlesin – kas on piiskopkonnas jõutud äratundmisele, et kui Jumal lõi maailma kuue päevaga ja seitsmendal päeval ta puhkas, siis nüüd on Jumala puhkepäev läbi saanud ja uus loomepäev alanud? Kui see nii oleks, annaks see igal juhul ametnikele hea võimaluse end vajalikena näidata ja uusi formulare koostada, mis ei ole küll millegipoolest paremad ega halvemad varasematest. Minu vastava humoorika pärimise peale tuli ametkonnast siiski kuivapoolne seletus, et dokumendi aluseks oleva Exceli tabeli lahtrite arv oli antud suvaliselt ja seda võib vastavalt vajadusele ise muuta.

Kuid minu fantaasia oli juba ärganud ja pannud järele mõtlema selle üle, kas tõesti võiks Jumala uus loomepäev olla alanud, ja mis võiks olla selle märgiks? Vanast Testamendist leiame mitmeid suuri murranguid, millest võiks uut loomepäeva arvestama hakata. Näiteks oli oluliseks murranguks suur veeuputus, mille järel sai Noa puhtalt lehelt uut ühiskonda alustada, samuti Aabrahami äravalimine, millest lähtus uus inimkonna päästmise plaan; Mooses, kes viis Iisraeli rahva välja Egiptuse orjusekojast; kuningas Taavet, tema poeg Saalomon ja Jeruusalemma templi ehitus... Või siis kristlikust vaatenurgast hinnates: Jeesuse Kristuse esimene tulemine. Omal moel algas kõigist neist mainitud sündmustest uus ajajärk.

Sügavamal vaatlusel võib siiski oletada, et Jumala puhkepäev ikka veel kestab. Vahel näib ta küll olevat niiõelda vaadanud kalendrisse ja teinud paar telefonikõnet, et valmistada ette uut tööpäeva – aga muidu ei ole maailmareaalsuses märgata eriti suuri muutusi. Hoolimata Jesaja raamatus ette kuulutatud vagadest lootustest ei näe me veel hunti tallega üheskoos sõbralikult elamas ega pantrit lesimas kitsekese kõrval; vasikat, noort lõvi ja nuumveist koos pisikese poisiga lõbusas mänguhoos,

ega lehma ja karu koos poegadega karjamaal. Vaatamata jumalarahva lakkamatule härdale anumisele ja vagale hädaldamisele ning vaimu sõnatutele ägamistele ei ole lõvi ära õppinud veise kombel õlgede söömist, ning väikelapsi on ikka veel mõistlik hoida eemal rästiku ja teiste mürkmadude urgude juurest. Inimesed on ikka veel samasugused nagu me neid tunneme aastatuhandeid tagasi kirja pandud pühadest kirjadest, ja nii nagu vanasti, kostitab saatus meid jätkuvalt ootamatute pööretega.

Armsad õed ja vennad, ilmselt pole Jumala kaheksas loomepäev veel alanud. Ka Jeesus järgis mingit kaugemale ette ulatuvat programmi, kui ta nii mitmelgi korral rõhutas: see on sündinud, et kiri täide läheks (Jh 17:12; 19:28). Lõplik täideminemine teostub aga alles Jeesuse taastulemises väe ja auhiilgusega.

Aga et see kiri tulevikus selgemini ja päris kenasti täide läheks, on ka meie ette seatud valik, missugusele poolele me asume: kas me heidame Jumala oma elust üldse kõrvale, kas hakkame variseride kombel Jumala nimel Jumalat kiusama, või kas otsime keskteed, püüame õppida nii headest kui halbadest eeskujudest. Oh ei, tegelikult ei maksa muretseda: kiri läheb täide ka siis, kui meie teeme kurja – kirjaga ei juhtu midagi. Ainult et nagu seesama kiri mõista annab: kui me oma hinge eest hoolt ei kanna, siis ei pruugi see meile kuigi hästi lõppeda. Aamen.